

podklad pro svůj závěr, jehož věcná správnost přezkoumání nss-u se vymyká.

Č. 5746.

Stavební právo (Praha): Pouhá změna fačady nevyžaduje změny plánu polohy.

(Nález ze dne 7. června 1926 č. 12.144).

V ě c: Firma L. F. a spol. v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúč. Hedviku G. adv. Dr. Egon Grünfeld z Prahy) o stavební úpravy.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Výměrem z 12. ledna 1924 udělil magistrát hl. m. Prahy Hedvice G., majitelce domu čp. . . . , jenž přechází přes regulační čáru a přes prodlouženou průčelní čáru sousedního domu, povolení stav. změn záležejících v tom, že dva dosavadní krámy v přízemí se spojí v jednu obchodní místnost, domovní vchod se přeloží k pravé štítové zdi, dosavadní výkladce při ulici se odstraní, a levá hraniční zeď při sousedním domě opatří se průčelím se 2 výkladcovými okny v přízemku.

Rekurs podaný proti tomuto povolení st-li jako majiteli sousedního domu a vytýkající mimo jiné, že změnou průčelí změnil se profil ulice, ježto na místě přímé regulační čáry vzniká mezi oběma domy záhyb, měnící podstatně vzhled i celou pasáž ulice, takže nastává podstatná změna plánu polohy, vyžadující řízení dle §§ 4 a 5 stav. ř., byl stavebním sborem a souhlasně i žal. úřadem v tomto bodě — dnes jediné sporné — zamítnut s odůvodněním, že projektem, dle něhož hraniční zeď fačaduje se jako průčelí a opatřuje se výkladními okny, nemění se platné čáry plánu polohy, a nespadá tedy úprava ta nijak pod změnu plánu polohy vyznačenou v §§ 4 a 5 stav. řádu, kdež výslovně se praví, že projednávání nového vyžadují úpravy týkající se směru, polohy a niveau ulic nebo náměstí, kterýchžto změn zde není.

O stížnosti nss uvážil:

§ 5 stav. řádu požaduje, aby provedeno bylo řízení předepsané v § 4 jen tehdy, měnil-li se směr, poloha a niveau veř. ulic a náměstí, jak v platném plánu polohy jsou stanoveny. Námitka stížnosti byla by tedy důvodná jenom tehdy, kdyby adaptací v hraniční zdi domu čp. . . . , vyčnívající do ulice, bylo možno kvalifikovati jako změnu směru, polohy nebo niveau této ulice. Stížnost shledává změnu plánu polohy v tom, že povolením zmíněných staveb. úprav se mění »profil« ulice, poněvadž na místě regulované přímky vzniká mezi domy čp. . . . a . . . záhyb. Naproti tomu dlužno však poukázat na to, že tento záhyb, který se objevuje v levé hraniční čáře ulice následkem vyčnívající polohy domu čp. . . . , není vytvořen teprve nař. povolením stav. úprav tohoto domu, nýbrž že tu již jest a tímto aktem co do své polohy resp. směru nějaké změny nedoznává. Obsah nař. aktu vyčerpává se v tom, že povoluje, aby pobočná zeď domu v části přecházející před průčelní linií domu st-lů do ulice byla beze změny své polohy v přízemí upravena jako zeď průčelní. Tím tedy se ničeho nemění na dosavadní relaci domu k uličnímu pozem-

ku; pozemek tento tak, jak fakticky nyní jest, změny nedoznává. Povolení ono nemá však ani toho významu, že by hraniční čára oné poboční zdi byla jím prohlášena za stav. čáru pro dům, která by pak tímto způsobem přicházela do rozporu s regulační čarou stanovenou v plánu polohy. Jestliže však ani povolená adaptace nemění ničeho na dosavadním faktickém stavu uličního pozemku, ani povolovací akt neprejudikuje nijak budoucí regulaci ulice, jak v plánu polohy je stanovena, nemůže o nějaké změně směru, polohy nebo niveau ulice vůbec býti řeči.

Zmiňuje-li se stížnost o tom, že povolenou úpravou změni se vzhled ulice a pasáž uliční, dlužno na to odpověděti, že změnu vzhledu ulice nastalou tím, že změni se vzhled jednotlivých částí domovních zdí do ulice obrácených, nelze do jista pokládati za změnu »směru, polohy nebo niveau« ulice, stejně jako nelze pod tento pojem zahrnouti úpravy v jednotlivých domech prováděné jenom proto, že — aniž by jimi nastaly nějaké změny uličního pozemku — budou míti pravděpodobně vliv na směr frekvence v dotyčné ulici.

Právem tedy žal. úřad uznal, že v daném případě nejde o změnu plánu polohy, která by vyžadovala řízení podle §§ 4 a 5 stav. ř. — — —

Č. 5747.

Vojenské věci: * I. Není kontinuity mezi služebním poměrem vojenského gážisty k býv. státu a mezi služebním poměrem k čsl. republice dle § 2 zák. č. 194/20 Sb. V případě nepřevzetí do čsl. činné služby nenavazuje výslužné na aktivní požitky od býv. státu. — II. * Bylo-li vojenskému gážistovi, který jest čsl. státním příslušníkem, likv. mín. zeměbrany ve Vídni přiznáno odpočivné za souhlasu mno, a výplata tohoto odpočivného převzata čsl. republikou, nelze výplatu zastaviti z důvodu, že teprve později bylo rozhodnuto o přihlášce tohoto gážisty dle § 2 zákona č. 194/20.

(Nález z 8. června 1926 č. 15.598/25).

Prejudikatura: Boh. 5102 adm.

Věc: Bedřich K. v O. proti ministerstvu národní obrany stran zaopatřovacích požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost, pokud se jím přiznávají st-lí zaopatřovací požitky teprve od 1. února 1925. V ostatním se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l sloužil jako gážista z povolání, posléze jako účetní setník v býv. rak. zeměbraně a po skončení války až do konce roku 1919 u likvidujícího voj. velitelství ve Vídni. Výnosem likvidujícího mín. zeměbrany ve Vídni z 10. března 1920 byl st-l za souhlasu mno dán do výslužby a přiznány mu zaopatřovací požitky, které mu k poukazu mno do 30. dubna 1921 byly vypláceny — dnem 1. května 1921 však zastaveny. Již přihláškou z 27. března 1919 žádal o převzetí do čsl. armády v hodnosti gážisty z povolání. Dne 16. ledna 1925 rozhodl mín. nár. obrany, že se st-l přejímá jako gážista ve výslužbě. Nař. rozhodnutím byl st-l dnem 1. února 1925 převzat podle zákona z 19. března 1920